

Mangler, forelægges der Anmelderen en Frist til deres Afhjælpning, saaledes at Anmeldelsen afvises, hvis Manglerne ikke afhjælpes inden Fristens Udløb. Afhjælper de derimod, tages Anmeldelsen til Følge, men først fra det Tidspunkt, da Berigtigelsen er sket; en anden Regel vilde let medføre Indgivelsen af en Mængde foreløbige ufuldstændige Anmeldelser, hvorved Anmelderne vilde sikre sig en tidligere Prioritet end den, der kunde opnaas ved at udsætte Anmeldelsen, til den kunde foreligge i behørig Stand.

Finder Registrator derimod, at Genstanden for Anmeldelsen falder udenfor Lovens Omraade eller strider mod Lov, Sædelighed eller den offentlige Orden, maa Registreringen nægtes, men Nægtelsen bør indenfor en passende Frist kunne indankes for Indenrigsministeriet; saafremt dette underkender Registrators Afgørelse, maa Beskyttelsen naturlig regnes fra Anmeldelsens oprindelige Indleveringsdag.

For forseglede Mønsters Vedkommende kan Registrators Kritik i sidstnævnte Henseende selvfølgelig først udøves, naar Anmeldelsen gaar over til at blive aaben Anmeldelse.

Det skal endnu bemærkes, at en Del af de Forskrifter, der i § 14 ere givne for Anmeldelsens Indhold m. v., vel kunde fastsættes i den i § 32 nævnte Udførelsesanordning. Man har dog ment det rigtigst at optage dem i selve Loven af Hensyn til den til deres Overholdelse ifølge § 17 knyttede Retsvirkning.

Nogen Bekendtgørelse angaaende Registreringen er ikke foreskrevet i Forslaget. Det ses ikke rettere end, at en saadan Bekendtgørelse, der vel bruges enkelte Steder, er ret værdiløs; der vilde ikke i den kunne optages nogen Afbildning af Mønstret, hvilket vilde medføre alt for store Bekostninger, og den vilde saaledes kun komme til at indeholde Oplysning om, at der for den og den er registreret et Mønster. Den vil derhos være overflødig, naar man fastholder den ovenfor anførte Betragtning, at der ikke kan foreligge Kollision mellem to Mønstre, medmindre det ene er efterlavet efter det andet. Skulde det imidlertid vise sig ønskeligt af praktiske Hensyn, navnlig for at lette Brugen af Registret, at en Offentliggørelse fandt Sted, vilde det fornødne herom kunne fastsættes ad administrativ Vej, jfr. § 32.

Til §§ 20—24.

I de nævnte Bestemmelser indeholdes forskellige Regler angaaende Begæringer

om Fornyelse af Beskyttelsen ved Beskyttelsesperiodens Udløb, Notering af Overdragelser og af Forandring af Mønsterindehaveres befuldmægtigede, jfr. Patentlovens § 21 m. m.

Af Registret bør der kunne meddeles Udskrifter mod Betaling. Ligeledes maa enhver have Adgang til at gøre sig bekendt med Registret, de til Grund liggende Anmeldelser og de ikke forseglede Mønstre eller Afbildninger. Da det Arbejde, der fra Registreringsmyndighedens Side i denne Anledning vil udkræves til Fremtagelse af Sager m. v., let kan blive ret betydeligt, bør der formentlig ogsaa herfor opkræves en Afgift, der efter § 32 fastsættes ad administrativ Vej.

I § 24 er fastsat en Grænse for den Tid, i hvilken Mønstrene efter Beskyttelsestidens Udløb skulle forblive hos Registreringskontoret, nemlig to Aar. Denne Tidsgrænse staar i Forbindelse med den i § 26 i. f. givne Forældelsesregel; saalænge den der fastsatte Forældelsesfrist ikke er udløben, maa der være Adgang til i paakommende Tilfælde at kunne konstatere Mønstrrets Registrering. Efter Udløbet af det nævnte Tidsrum kunne Mønstrene i Løbet af et Aar afhentes af den dertil berettigede, men der maa derefter af Pladshensyn være Adgang til at tilintetgøre dem eller overgive dem til Opbevaring paa anden Maade.

Til §§ 25—28.

De i §§ 25—27 givne Bestemmelser om Følgerne af Indgreb i bestaaende Mønsterrettigheder ere væsentlig overensstemmende med de i Patentloven, jfr. dennes §§ 25—26, indeholdte Regler vedrørende Indgreb i Patentrettigheder. Retten for Mønsterindehaveren til at forlange udleveret af Overtræderen de Genstande, med Hensyn til hvilke Indgrebet er sket, er dog ikke gjort ubetinget. Forholdet vil nemlig hyppig være det, at en Ændring af det anvendte Mønster lader sig foretage, og Overtræderen bør da kunne afværge Udleveringen ved at lade Genstandene forandre, saaledes at Indgreb ikke længere foreligger. Ligeledes synes der at være Grund til at indrømme Overtræderen Ret til at afværge Udleveringen ved at deponere Genstandene under offentligt Tilsyn, indtil Beskyttelsestiden er udløben. Paa tilsvarende Maade bør der kunne forholdes med Redskaber, der udelukkende ere bestemte til Brug ved Eftergørelsen.

Saaavel Straf som Erstatning bortfalder, naar Indgrebet ikke er paataalt inden eet Aar, efter at det er kommet til den